

nistrationen i de forskjellige europæiske Stater er. Det fremgaar deraf, at vor nuværende Tægt er en af de laveste, idet vor Tægt, der gennemsnitlig er 46 Ore pr. Telegram, med Undtagelse af Belgien vistnok er den laveste, der findes. Det fremgaar ligeledes, at Danmark, Belgien, Holland og Norge alle sammen har Underbalance. Norge kan jeg maasse se bort fra, da det ikke hører til de Lande, som gjøre Meget for det korresponderende Publikum, og det har ogsaa temmelig høie Tægter; men ser man hen til alle de andre Lande, jeg nævnedes, og som alle have Underbalance, skulde man altsaa faae det Indtryk, at Underbalancen med Nødvendighed fulgte med en stor Smødefølgende overfor det telegraferende Publikum. Vil man have Kasjen fyldt, maa man gaa den Vej, man er gaaet i England, Sverige og rimeligvis ogsaa i Tyskland, nemlig at sætte Tægterne op; men dersom man ser hen til de omtalte Lister og Oplysninger i Anmærkningerne, vil man se, at der er eet Land, som har forstaaet at forene de to Ting: Hensynet til Publikum, altsaa billige Tægter, og en fyldt Kasse. — og det er Schweiz. Schweiz har det, som de andre Lande ikke have, det har baade en uendelig Masse Stationer, billige Tægter og et Ovrskud, medens de andre Lande alle maa vælge imellem paa den ene Side Underbalance, billige Tægter og temmelig mange Stationer, og paa den anden Side faa Stationer, dyre Tægter og saa Ovrskud. Det synes at tyde paa, at den Vej, Schweiz er gaaet, er den rigtige; men det er den stik modsatte af den af Regjeringen foreslaaede. Med Hensyn til Forholdet i Schweiz er det i Anmærkningerne oplyst, at der der findes et ganske overordentligt stort Antal Stationer med ufuldstændig Dagtjeneste og et meget mindre Antal Stationer med fuldstændig Dagtjeneste. I Schweiz findes der over 1000 Stationer med ufuldstændig Dagtjeneste, 1064, medens vi i Alt have 149 Telegrafstationer. — Landene ere jo omtrent lige store — og det er altsaa en ganske enorm Forskel. Derimod har Schweiz ganske vist ikke mere end 59 Stationer med fuld Tjeneste, medens vi have omtrent 90 saadanne. Ikke desto mindre er det jo klart, at et Land med 59 Stationer med fuld Tjeneste og 1064 med indskrænket Tjeneste besjener Publikum langt bedre end det Land, som har 90 Stationer med fuld Tjeneste, men i Alt ikke mere end 149 Stationer. Men hvori ligger nu det, at Schweiz er i Stand til at have en saa uuaadelig stor Mængde Stationer og en saa lav Telegramtægt? — Gjennemsnitstægterne i Schweiz vil se sig at være mindre end her i Landet,

nemlig 46 Ore. Hvori ligger det? Det ligger i, at man har en ganske anden Maade at betjene Stationerne paa, at Betjeningen af Stationerne ikke blot er indskrænket til en kortere Tid, men at den er forenet med anden Tjeneste. Sælgelig er man i Stand til at lønne disse Stationsbetjente meget, meget lavere end her i Landet. Hvorledes Systemet i det Nærmere er udviklet, er det mig ikke muligt at sige, jeg veed kun, hvad der fremgaar af Anmærkningerne, men jeg synes dog, at der er en alvorlig Grund for Administrationen til at overveie, om man ikke skulde se at komme ind paa dette System, om det ikke var Veien til at bringe ikke blot bedre Balance tilveie, men ogsaa en langt nyttigere Telegrafering, og maasse man ogsaa ad denne Vej kunde optage Konkurrencen med Telefonerne og i det Hele komme Publikum i Møde paa en ganske anden Maade end hidtil. Det har Regjeringen ikke gjort. Administrationen er begyndt med fuldstændig at afvise den Tanke at sætte Lønningerne ned. Det er karakteristisk for vor Administration, at det Gæste, man ikke tør røre ved, er Lønningerne. Hver Gang vi skulle indføre en Reform, gjøre vi en Ting, vi nedsætte en Kommission med Lønninger og Diæter, og der foreslaas at ansætte en Del nye Embedsmænd med Lønninger; det bliver i Almindelighed hele Resultatet. Det er imidlertid en Vej, jeg tror, vi maa bort fra, ligesom jeg ønsker, at vi i det Hele i alle de Forandringer, vi dog nu efterhaanden blive nødt til at gjøre herhjemme, hvis vi ellers vilde med, mere maa komme til at imitere de smaa Stater end de store. Naboforholdet til Tyskland har haft en meget nyttig Indflydelse paa Fremstridene herhjemme, det bestrider jeg ikke; der er mange Ting, vi have lært der, og navnlig have vi set, at mange Ting her ere ikke saa fortrinlige, som vi have bildt os ind, men paa den anden Side har det været et særligt Nabostab, fordi det altid er uheldigt, naar smaa Stater ville kopiere de store, thi Forholdene passer ikke. Vi kopiere Tyskland paa alle Omraader, og overbyde det, men vi have dog aldrig præsteret Noget som de. Sa paa Forsatningsomraadet have vi ganske vist overbudt Tyskland, vi have opnaaet, hvad de mest Reaktionære der ikke i deres vildeste Drømme have tænkt sig muligt, og snart ere vi ogsaa paa Veie til at overbyde Tyskland militært (Udfrydelse). Ja, det er ingen Overdrivelse; vi ere paa Vej til, at vort Militærvæsen kan komme til at koste for hver enkelt Mand her i Danmark Mere, end det tydske Militærvæsen koster for hver enkelt Udfryder. Jeg mener ikke, at vi overbyde